

Musiikkilehdillä ja pienlehdillä oli merkittävä rooli nk punktiedon levittäjänä 1970- ja 80-luvulla. Jos vertaa nykypäivään, jonkun valitun bändin tiedot ja suurin osa tuotantoa löytyy parilla klikkauksella. Tuohon aikaan tietoa oli huomattavan paljon vähemmän saatavilla - erityisesti tuoreista ajan ilmiöistä. Jyväskylässä nuoriso jakautui ainakin punkkareihin ja diinareihin, mutta mitään sen voimakkaampaa vastakkainasettelua se ei mielestäni tarkoittanut. Vähän eri jengit, mutta oltiin väleissä. Hippejä ja hämyjäkin löytyi, pienessä kaupungissa heidänkin kanssaan oltiin yhtä lailla tekemisissä. Jako ryhmiin oli vähän enemmän häilyvää. Musiikkielämä oli Jyväskylässä suhteellisen vilkasta, bändejä tuli ja meni. Yksi merkittäväimmistä paikallisista oli Se-yhtye, jonka jäsenistä Ulmanen ja Yari liikkuvat aktiivisemmin kaupungilla. Myöhemmin lähemmäs omanikäinen Eeva Koivusalo vielä liittyi bändiin basistiksi. Punk limittyi vasemistolaiseen ja sodan vastaiseen liikehdintään. Vasemmistolaisuus oli kuitenkin puoluepolitiikasta vapaata. Tuolloin marssittiin rauhan puolesta ja ajeltiin rauhanjunalla (1982). Omalla kohdalla se tarkoitti myös aseistakieltäytymistä. Ideologisesti yhdenasian liikkeet, ympäristökysymykset ja ydinvoiman vastustaminen olivat myös lähellä. Samojan ihmisissä toimi useissa hankkeissa. Yhdenasian liikkeiden kautta vihreä liike tuli jossain vaiheessa mukaan, muistan pitäneeni vihreiden puolueeksi järjestäytymistä virheenä. Visuaalisuus on oma juttuni. Aluksi piirsin sarjakuvia ja tein jonkinlaisia kuvituksia. Opiskelin kirjapainotaitoa ja tiedottamista. Jossain kohtaa kiinnostus suuntautui enemmän kuvataiteeseen ja valokuvaan. Päädyin taidekouluun ja Tukolmaan valokuvaopintoihin. Kenties punk jätti hivenerän anarkistisen itse tekemisen asenteen ja "kaupallisuuden" vieroksumisen sekä erilaisissa yhdistyksissä puuhastelun maailman parantamiseksi. Viime vuosina olen pyrkinyt jättämään sellaisen säätämisen entistä enemmän muille.

- , 1964, Jyväskylä, -